

De hidtidige erfaringer viser dette: Før indførelsen af den særlige hasteprocedure var der høje indrejsetal af visse grupper østeuropæiske asylansøgere, som forvoldte betydelige problemer i form af kriminalitet, uro på centrene og forhaling af sagsbehandlingstiderne. På alle disse punkter viser tallene en nedgang siden indførelsen af den særlige hasteprocedure i september 1994.

Ordnningen har for det første haft en markant indvirkning på *antallet af indrejste asylansøgere* af de pågældende nationaliteter.

Før etableringen af den særlige hasteprocedure den 13. september 1994 blev der i perioden fra 1. januar til og med 31. august 1994 registreret 213 spontane asylansøgere fra de baltiske lande og 799 fra de nationaliteter, der behandles i den særligt hastende åbenbart grundløs-procedure (Estland, Letland, Litauen, Rusland, Polen, Tjekkiet, Slovakiet, Ungarn, Rumænien, Bulgarien). Det svarer til 7 personer om ugen (30 uger) fra de baltiske lande og 27 personer om ugen fra de pågældende nationaliteter tilsammen.

I perioden fra 13. september 1994 til 26. marts 1995 blev der registreret 52 spontane asylansøgere fra de baltiske lande og 236 fra følgende nationaliteter: Estland, Letland, Litauen, Rusland, Polen, Tjekkiet, Slovakiet, Ungarn, Rumænien, Bulgarien), dvs. 2 personer om ugen (28 uger) fra de baltiske lande og 8 personer om ugen fra de pågældende nationaliteter tilsammen.

De pågældende tal omfatter alle registrerede asylansøgere fra de nævnte nationaliteter, uanset om asylansøgeren er blevet udtaget til behandling efter den særlige hasteprocedure, og uanset om asylansøgeren er blevet frihedsberøvet.

Ordnningen har for det andet haft en markant virkning på *sagsbehandlingstiden* af de asylansøgninger, som den pågældende gruppe af asylansøgere har indgivet.

Før ordningens etablering var den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i Direktoratet for Udlændinge og Dansk Flygtningehjælp i de åbenbart grundløs-procedure-sager, som blev behandlet som hastesager, 72 dage for de sager, som blev afgjort i juli 1994, og 64 dage for de sager, som blev afgjort i august 1994. Tallene vedrører alene sagsbehandlingstiden i Direktoratet for Udlændinge og Dansk Flygtningehjælp. Den efterfølgende afsendelsesfase efter Direktoratet for Udlændinges afslag på asyl efter åbenbart grundløs-proceduren er ikke medregnet.

Efter ordningens etablering er den samlede sagsbehandlingstid fra registrering til effektivering af udsendelse ca. en uge. Heri er dog undtaget en enkelt

sag, hvor der forelå ekstraordinære vanskeligheder med udsendelsen.

Etableringen den 13. september 1994 af den særlige hasteprocedure med adgang til frihedsberøvelse har for det tredje haft en markant indvirkning på den kriminalitet, som kan henføres til den pågældende gruppe af asylansøgere. Siden ordningens indførelse er der sket en markant nedgang i *kriminaliteten* begået af udlændinge i Hillerød politikreds. Også problemerne med uro i Sandholmlejren er blevet mindre.

Indenrigsministeriet finder endvidere, at der *ikke er retssikkerhedsmæssige betænkeligheder* ved forslaget:

Indenrigsministeriet har foretaget en dybtgående udredning af, hvorvidt anvendelse af frihedsberøvelse over for asylansøgere under asylsagens behandling vil være forenelig med Danmarks internationale forpligtelser.

Det er konklusionen i denne udredning, at den foreslåede adgang til frihedsberøvelse på en konkret og individuel vurdering og på et ikke-diskriminatorisk grundlag vil være i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser.

Udredningens konklusioner er gennemgået i de specielle bemærkninger til bestemmelserne.

Indenrigsministeriet skal i relation til de retssikkerhedsmæssige aspekter af forslaget endvidere henviser til, at der er tale om frihedsberøvelse på baggrund af en konkret og individuel vurdering, at frihedsberøvelse stadig forudsætter, at de mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige i de konkrete tilfælde, at der er adgang til domstolsprøvelse med advokatbeskikkelse efter de første 3 gange 24 timer, og at frihedsberøvelse efter denne bestemmelse er tidsmæssigt begrænset til 7 dage.

Indenrigsministeriet skal som begrundelse for forslaget herudover henviser til, at Udenrigsministeriet har oplyst, at der i *Sverige* uden tidsbegrænsning kan ske frihedsberøvelse af asylansøgere under sagsbehandlingen, når dette indgreb er nødvendigt for, at udredningen af asylansøgningen kan gennemføres. Man anser endvidere fra svensk side de svenske regler for at være i fuld overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Indenrigsministeriet skal endvidere henviser til, at Udenrigsministeriet har oplyst, at *Holland, Frankrig og Tyskland* opererer med den mulighed, at visse asylansøgere, hvis asylansøgning må betragtes som åbenbart grundløs, ikke betragtes som indrejst i det pågældende land, men i stedet pålægges at tage ophold på særlige områder inden for et lufthavnsområde. En sådan foranstaltning vil have samme effekt som en frihedsberøvelse, som foretages under asylsagens behandling. Såvel Holland som Tyskland har